

Cố nh Đ i Phiêu B t

Tác Giả: Thuy n nhân Nguy n Th ng Chánh
Chúa Nhật, 11 Tháng 4 Năm 2010 20:59

Nh h i 30 năm v tr c lúc còn chân t chân ráo m i đ n đ nh c t i cái x đ t l nh tình n ng n y...

Mình th y cái gì mình cũng ham h t.

Ồi thôi! nào là b , nào là s a, nào là k o, bánh, th t thà đ th h t...sao mà nó ê h nhi u quá xá c th m c.

Đ bù đ p i nh ng ngày thêm khát thi u th n ngày x a lúc mi n Nam v a đ i ch , h u nh m i cu i tu n mình đ u bày đ t nh u nh t lu bù v i anh em trong nhà ho c v i b n bè.

Ti c từng làm ngay trên sàn nhà n i “phòng khách” ho c c nh bên nhà b p vì toàn là dân m i qua, nghèo r t m ng t i.

Cảnh Đồi Phiêu Bạt

Tác Giả: Thuy&n nhân Nguy&n Th&ng Chánh
Chúa Nhật, 11 Tháng 4 Năm 2010 20:59

Đi làm l&ng t&i thi&u 3.75\$/gi&. Ai cũng đ&u & apt m&&n h&t. Đâu có đ&a nào, k& luôn mình, có nhà có c&a riêng đâu. R&i còn ph&i t&ng ti&n, dành d&m đ& m&i 6-7 tháng có th& g&i chút đ&nh giúp đ& gia đình bên Vi&t Nam.

Đ& xài trong nhà toàn là đ& c&a nhà th& cho, mua r& t& Salvation Army, ho&c l&&m ngoài đ&&ng đem v& s&a l&i qua loa r&i xài đ&. Đó là th&i c&a dân t& n&n boat people.

Nh&ng năm sau n&y thì bà con mình qua theo đi&n đoàn t& ODP thì kh&e h&n trăm b&.

Nh&ng h&i đó l&i vui. Vui vì mình bi&t r&ng mình đ&&c T& DO và con cái mình s& có t&&ng lai.

Th&t heo mua c& ký, đ& nguyên da và m& cho nó béo, b& vô n&i lu&c chín, đem ra x&t m&ng cu&n bánh tráng rau s&ng ch&m m&m nêm hay m&m ru&c ăn sao mà th&y nó ngon quá tr&i quá đ&t.

Bia thì mua c& thùng c& két, u&ng h&t chai n&y thì khai chai khác.

Thu&c hút thì m&i ngày m&t gói Export A, toàn là th& n&ng không hà, r& m&t, hút th& c&a.

Cũng may cho cái chuy&n ghi&n thu&c lá. Nh& h&i năm 81, lúc đi h&c l&i bên n&y, sáng vô gi&ng đ&&ng, trong khi th&y bà đang gi&ng ào ào phía trên, t& nhiên thành l&nh mình hay b&ng&a c& k&m h&ng n&i nên ph&i s&a r&ng liên h&i nh& súng đ&i liên kh&t đ&n khi&n thiên h& đ&u ph&i im h&t và quay đ&u l&i nhìn mình có v& khó ch&u.

Quê quá tr&i, m&t m&t thi&u đi&u mu&n đ&n th& luôn, t&c mình b& thu&c luôn t& đ&o đó. Th& mà hay.

Chè đ&u n&&c c&t đ&a, bánh trái, đ&ng&t n&a...lúc nào cũng đ&y &p c& t& l&nh, ăn m&t ngh&.

Cơm Đĩa Phiêu Bật

Tác Giả: Thuy&n nhân Nguy&n Th&ng Chánh
Chúa Nhật, 11 Tháng 4 Năm 2010 20:59

Đôi khi cũng đĩa món cho đĩa ngón, khi thì thớt bò nhúng dấm, khi thì đĩa bánh xèo hay chiên chảo giò rùi hú bôn bè lúi nhà làm mất chủ càng hong ai nãy đĩa u ngọt ngọt hớt.

Có khi thì cháo vớt, có lúc thì cháo lòng.

Còn mua n cho ti&n cho l thì x&t xu&ng ph& Tàu mua b&y m&t con v&t quay, con gà h&p xì d&u ho&c đôi ba kí th&t heo quay và phá l&u đem v& thù t&c v&i nhau. H&i đó, mình khoái nh&t là m&y cái c&ng heo s&a quay, ch&t khúc nho nh&, v&a c&p v&a g&m u&ng la ve ch&i đã l&m.

Tu&n này nh&u & nhà mình, tu&n khác thì nh&u & nhà t&i nó.

Mùa hè thì làm barbecue, th&t gà ho&c s&&n &&p s& và ngũ v& h&&ng ngon &i là ngon, n&&ng lên th&m ph&c c& làng c& xóm. Toàn là chuy&n đĩa p h&t không hà.

Mà cũng ng&, lúc đó mình ăn u&ng th& c&a, th& gi&n, ch&ng c&n e dè ki&ng c& gì h&t nh& bây gi&. Cholesterol, m& d&u, đ&&ng, mu&i mình coi nh& n& pa ch&ng làm cho mình lo âu run s& chút nào h&t.

Mà mình cũng ch&ng thêm quan tâm đĩa n nó làm chi cho m&t công.

Mình m&i có 38 tu&i hà, ch&a đĩa n n&i nào g&i là già c&. Mình đang kh&e, còn phong đ&, máy còn quá ngon lành, bình còn đ&y &p, kh&i c&n s&c đi&n, t&i gì mà không h&&ng th& chút đĩa nh cho nó s&&ng cái thân.

Không ăn đĩa ch&t thành ma đói hay sao?

Mình nghĩ r&ng ba cái chuy&n b&nh ho&n là chuy&n c&a ng&&i ta, c&a m&y ông già bà c& ch& đầu ph&i là chuy&n c&a mình. Lo chi cho thêm m&t.

Cố nh Đ i Phiêu B t

Tác Giả: Thuy n nhân Nguy n Th ng Chánh
Chúa Nhật, 11 Tháng 4 Năm 2010 20:59

Ngày nay nghĩ i th y h t h n h t vía...

R i thì hai v ch ng ph i đi h c i đ mông có đ c m t t ng lai t i sáng h n, ch h ng l s u t đ i làm lao đ ng chân tay hoài hay sao?. Cũng may là nh i cái x t uy t giá này, nhà n c có chánh sách nâng đ sinh viên nghèo khó cho nên m i năm mình đ c c p cho vài x p g i là h c b ng, r i còn đ c quy n vay m n loan nhà b ăng thêm chút đ nh n a đ s ng c m h i. Khi ra tr ng nh tr i và đóng thu luôn th cho ti n...

Trong b n năm dài đ ăng đ ng, r t c ăng th ng, nh c nh n, khó kh ản, th th ách m i b , tr n ai lai kh , lo s h ng bi t mình h c có n i hay không.

Tr ng đ i h c Thú Y, n m St Hyacinthe cách Montreal 45 phút xe mà thôi, nh ng h i đó mình đâu có ti n mà mua xe. Đ kh i m t thì gi đi lên đi xu ng, mình ph i m n phòng tr i luôn đ i đó nh ng ngày trong tu n. Ch v nhà Montreal m i weekend mà thôi.

Chi u chúa nh t bà xã c b cho mình m y lon th t kho, có thêm vài cái h t gà đ mình c m c trong su t m t tu n d i đó. Có khi đ i món chi n s n cho 5-6 mi ng s n n p s th m ph c, đ ă n trong 5 ngày. B d n dò đ th ...

Sau đó thì mình ra Métro Longueuil, l y bus xu ng St Hyacinthe ng đ sáng còn đi h c s m. Mình thì kh e h n bà x nhi u.

Bà xã i Montreal, v a đi h c, và đ ng th i v a lo cho hai đ a nh .
Đó là m t v n đ h t s c nan gi i cho t i n y, và r t c c nh c cho bà xã...

Trong su t 4 năm dài, b v a ph i đi h c, v a ph i lo cho ch ng và cũng v a ph i lo cho con. B th ng nói gi n là b có ch ng part time mà.

Hai đ a v a đi h c, v a nuôi hai đ a nh , nh ng cũng nh ph c đ c ông bà đ i hay nh may m n gì đó nên r i cu i cùng cũng xong chuy n đầu vào đó..

Cần học tiếng Anh

Tên: Nguyễn Văn Công
Số: 11 Tháng 4 Năm 2010 20:59

Đúng là hay không biết.

Hú hức hức! Hai vợ chồng đi mua sắm cũ của mình ngày xưa.

Mình nhớ vô chính phủ làm nghề khám thú y cho chó cún. Con bạn cũng như con hai vợ chồng làm nông: heo nhà, heo rừng sanglier, bò nhà, bò rừng bison, ngựa, chim đa đa perdrix, chim cú caille, chim đà điểu emu, ostrich, gà ta, gà tây, vịt, thỏ, dê, cừu, hổ, nai red deer, cerf de Virginie. Nói rõ là các thú rừng và kể đi là nghề thú nuôi để lấy thịt.

Hỏi có con nào sau khi gặp tui thì lộ sát sinh mà còn sống được không.

Khi ra trường vì cần có việc làm ngay để nuôi vợ con nên tui chấp nhận đi xa. Tháng 6, 1985 vợ a lãnh bằng Bs Thú y xong thì 6.30 pm chiều hôm đó tui lên xe lửa Via Rail đông tui xuống Moncton thuộc tỉnh bang New Brunswick, cách Montreal gần 1000 km để trình diện Regional Office Agriculture Canada vùng Maritime. Hỏi cho tui hai tuần để làm orientation và thu xếp nơi ăn chốn ở. Xong xuôi tui mới quay về Montreal đem vợ con xuống. Thì là tôi bắt đầu đi làm thịt sống lúc 42 tuổi.

Rồi phải học lái xe, rồi phải gặp rút mua một chiếc xe hơi, mới có đi làm được. Vợ a là người trẻ con tui chỉ có một chiếc moped. Học lái xe thì đúng nghề khi chính mình cầm tay lái thì khác. Lo quá.

Lên cái xe Toyota Tercel Hatchback mới toanh về nhà dựng sống sống quanh xóm chợ đầu hai ba bà thì phải lái đi làm xa. Phải đi đường dài và đường cao tốc expressway, vợ a và bắt buộc cho lái, cho nhanh như mới ngày xưa. Sống mới thấy đi...

Trong hai năm đầu làm việc, tui lái vợ con đi theo tui trên bằng đường sống sống gió khắp các tỉnh bang New Brunswick, Nova Scotia và PEI thuộc vùng duyên hải phía Đông Canada.

Ở vùng này, người Việt đông nhất. Mua một chiếc máy ảnh VN phải lái xe đi qua thành phố Halifax, bên tỉnh bang Nova Scotia cách chỗ tui khoảng 200km mới có, bắt đầu quá.

Sau hai năm, tui làm đơn xin đi về tỉnh bang Québec mới có nhu cầu đi học tiếng VN để học, vui hơn thì bắt đầu học và nhận là tiền cho bà xã đi hành nghề và thu nhập cho con cái học

Cách Nhặt và Phiêu Bạt

Tên: Nguyễn Văn Nhân Nguyễn Văn Thành Chánh
Chức vụ: Nhân viên, 11 Tháng 4 Năm 2010 20:59

hành sau này.

Tôi Quebec tui làm bất kỳ gì gì cũng đi gom bất cứ cái. Tháng, mùa hè cũng như mùa đông, 5.30 sáng là phải ra khỏi nhà vì 6.30 là nhà máy phải đi cho công nhân khi đã có sẵn hàng đi công nhân của thú y sĩ. Đó là luật.

Chẳng nào hỏi học ám, inspector da trắng chèn là có tui nhàn, chẳng nào công nhân tui thì tui có đó, chẳng nào khó là có tui đây.

Cũng như khi hỏi đi làm năm 85, Agriculture Canada đã cho tui theo khóa huấn luyện nghiệp vụ để biết, như vậy mình trở nên polyvalent, đa năng, trứng con gì mình cũng làm được hết. Mọi lý do sinh sau này, vì hàng chính sách, nên tận thú ý sĩ để huấn luyện ít hàng hỏi tôi bất cứ đi làm năm 85.

Ban ngày làm, chi tiêu thu nhập, tui tình nguyện làm luôn cả tối nữa để có tiền ô què thêm overtime. Đôi khi thuê máy cuốc tuôn, nhà máy làm thêm cả buổi sáng.

Mọi thứ công nhân da trắng thuê đi làm vì weekend phải đi nhà hú hí với vợ con. Tui nhẩy vào vô công te thuê, xếp tui xuống làm, cảm ơn tui lia lịa mà xiết cu để cho Chánh. Còn tui thì cũng mừng thầm vì mình có công hỏi kiếm thêm chút cháo để dành lo cho vợ... Có cái hỏi đầu là tiền phải trả bất cứ thu nhập 50%.

Thôi thôi có ít còn hàng không, tham quá hàng tốt.

Tôi bán bè để nghiệp vụ nó thoải mái hỏi tui theo đó gì thì tui hàng công nhân công nhân trả lời rằng tui theo đó Dollarisme. Tôi nó có vẻ hỏi công nhân hàng công nhân hỏi tui muốn nói cái gì.

Còn phần má bắt trẻ của tui thì trả lời nghề bán thuốc Tây, thuốc nhọc để, thuốc tránh thai, thuốc thì thai... thì gì cũng có. Phần công nhân: vui lòng khách đến với lòng khách đi (còn trả lời!).

Tôi nghiệp vụ bà xã bán có mặt mình, rất công, rất căng thẳng tinh thần vì đôi khi gặp phải khách khó tính, hoặc bị công nhân hold up bất cứ lúc nào. Mọi năm để đã bắt tôi nó vô công dao, công súng bắn để thu... phê loại narcotic. Trả công khi viết tôi nó không quên vết cái kết để thêm

Cỡnh Đố i Phiêu B t

Tác Giả: Thuy n nhân Nguy n Th ng Chánh
Chúa Nhật, 11 Tháng 4 Năm 2010 20:59

vài ba ch c đô mà h ng bi t nói m t ti ng m t xi nào c . Đ b t l ng vô giáo đ c h t s c!

M i ngày, chi u trên đ ng v ,tui t t qua ti m và ch l nh bà ch đ đi giao thu c cho khách hàng.

R i 7-8 gi t i hai v ch ng m i ng i lái m t xe, ng i ch y tr c ng i theo sau v nhà cùng m t lúc. M t đ , ph ng i, th ra khỏi.
Thôi, nh v y cũng đ c! Đó là chuy n đ i x a.

Nay thì hai đ a t i tui đã expired, quá date, th m đòn r i nên đã ngh h u k o h ng còn k p n a.

(Ngh h u s ng hay kh <http://www.vietbao.com/?ppid=45&pid=117&nid=148563>)

L i năm 1995 gì đó, bên này có phong trào karaoke mà có ng i còn g i là ca ra thì ô kê, bà xã xúi tui tham gia cho vui v i ng i ta, ch nhà ra vô g p m t nhau hoài sinh b c b i, x t đ n lên và đám x c nhau b t t l m, mà toàn là chuy n gì đâu lãng x t lãng nhách không hà...

Thú thi t v i các b n là t h i cha sanh m đ t i gi , tui nào có bi t hát x ng gì đâu. Thôi thì cũng đ c, V là nh t, bi u sao thì tui nghe v y cho nó yên vì sách có câu “nh t V , nhì Tr i, th ba là Em v ” ph i không các ông anh?

Nói chung b n già t i mình thu c th h th nh t nh bi t s ng theo sách nên ít khi có đ v . Đó là bí quy t đ gi v ng “h nh phúc gia đình”. L p nh sau n y, đ b nhau vì t i nó h ng có ch u b t ch c theo tí má c a chúng. Mà h ng bi t mình đúng hay t i nh đúng?

Cu i tu n, h có b n bè nào hú là tui ch b đi li n b t k m a gió bão bùng hay tuy t r i ng p l i. Có l nh tánh nh v y nên b th ng tui l m ch a đám buông tui ra s ng i khác l m.

H i tui v a m i ra tr ng h c đ i năm 1967 ở Sài Gòn, còn con trai nheo nh o và m i có 24 tu i, ch a có v con gì h t, m t th y t vi khá n i ti ng i mi t C u Ông Lãnh có nói là cung c thể c a tui đống n i cung m ng. Hình nh đây là b u b i chung c a các th y, h khách là đàn

ông thì c& phán là có cung c& thể, còn n&u khách là đàn bà thì cho r&ng s& cô t&t l&m, đó là v&ng phu ích t&, sanh con đ&u lòng h&ng gái thì trai ch&c ch&n là các bà m&ng l&m.

Th&y còn c&t nghĩa đó là lá s& r&t t&t, c&u mà có cung c& thể & m&ng thì sung s&&ng l&m, kh&e l&m kh&i lo gì h&t. M&i chuy&n m&i th& đ&&c v& n&m, v& lo h&t còn h&n c& m& lo cho con n&a, duy ch& có m&t tr&ng&i nhỏ nhỏ là th&nh tho&ng ph&i ch&u nh&c nh&i cái l& tai m&t chút. Mà cũng h&ng sao. Ai lo thì ng&&i đó m&t, mi&n sao tui “ph&” là đ&&c r&i.

Ng&&c l&i, b&n bè tui thì le l&&i và t&i nó có v& lo ng&i dùm cho tui. T&i nó còn nói là tui t&i s&, đ&i tui k&nh tiêu tán đ&&ng r&i.

Mà l& thi&t, ngày nay ng&m nghĩ l&i thì hình nh& ph&n đông b&n bè c&a tui đ&a nào đ&a n&y cũng đ&u có cái s& gi&ng nh& tui h&t ráo h&t tr&i ch& đâu ph&i ch& riêng có m&i m&t mình tui thôi sao đâu...Ai cũng v&y mà thôi. Tui c&m th&y đ&&c an &i ph&n nào!

Tui l&i đoán mò đ&i là có l& đa s& 75% đàn ông có v&, k& luôn Tây tr&ng, Tây đen,, M&o, M&, Tàu, đ&u có s& cung c& thể h&t ráo h&t tr&i.

Mà tui cũng hên ghê m&i có đ&&c m&t bà xã tuy&t đ&u nh& v&y, bi&t lo trong lo ngoài nh& v&y cu&c đ&i tui cũng đ& kh& ph&n nào, n&u không thì nát bét h&t...vì nói xin l&i v&i b&n hi&n, tánh tui thích tà tà, lè phê cho nó s&&ng t&m thân. Ai c&&i, tui xin ch&u.

Nh& h&i nh&ng năm 78-79, lúc cu&c đ&i hai đ&a đang trên đà xu&ng đ&c th&m th&&ng vì nh&ng chuy&n v&&t biên b&t thành, h&t hai l&n n&m khám, thì t&ng&i v& m&t ch& nhân và đúng theo ch& tr&&ng lao đ&ng là vinh quang, lang thang là ch&t đối hay nói là & t& c&a nhà n&&c, bà xã tui đã can đ&m nh&y phóc xu&ng m&t cách t&nh b& làm m&t cô bán xôi, bán cà phê (h&ng ph&i cà phê ôm đầu) trên v&a hè sát bên ti&m thu&c Tây cũ c&a mình mà lúc b&y gi& thì nó đã l&t vào tay ng&&i khác.

Cũng có nhi&u lúc, ph&&ng khóm cũng g&i t&i cách m&ng 30 đ&n dò la t& t&&ng, nói xa nói g&n ch&ng h&n nh& sao ch& là đ&&c sĩ mà h&ng ch&u xin đi làm trong ngành ngh& c&a mình mà l&i đi bán cà phê làm chi cho phí cu&c đ&i. Đó, dân mi&n Nam là nh& th& đó, hoàn c&nh nào cũng

Câu hỏi Phiêu Bật

Tác Giả: Thuy&n nhân Nguy&n Th&ng Chánh
Chúa Nhật, 11 Tháng 4 Năm 2010 20:59

S&ng đ&c h&t, h&ng c&n ph&i c&u c&n xin x& ai h&t. Lao đ&ng trí óc làm đ&c, lúc c&n thì thì lao đ&ng chân tay cũng coi nh& pha ch&ng nh&m nh& g&i h&t.

Ngh& bán xôi cũng đ&c b& đem theo qua Thái Lan trong th&i gian t&m c& t&i tr&i t&n n Laem Sing. Sau n&y có m&y ng&i b&n đã g&p l&i t&i n&y ở bên đây và h& có nh&c l&i chuy&n h&i năm x&a năm x&a lúc còn ở tr&i t&n n, m&i sáng h& mua xôi vì t&i nghi&p, th&ng h&i và cũng vì mu&n n&ng h& giúp đ& v& ch&ng t&i n&y, “ch& xôi c&a ch& n&u ăn sao nh&o nh&t, có khi thì khen khét, có khi thì x&ng x&c s&ng nh&n, ăn v&a ngán ng& c, v&a nu&t không vô chán th&y m&”.

Mà h& nói cũng đúng thôi, vì có đ& c&i l&a đâu mà n&u cho chín cho ngon đ&c. Có khi đang n&u ngoài sân thì tr&i l&i trút m&a xu&ng b&t t&, c&i l&a t&t m& nó h&t, khi&n n&i vô ra ba l&n b&n l&c thì làm sao mà xôi chín cho đ&c.

Khi lên đ&n tr&i Thái Lan thì mình không còn m&t ch&, hay m&t đ&ng xu dính túi vì b& m&y th&ng h&i t&c chi&u c& quá k& lúc còn lênh đ&nh ngoài bi&n.

Nh& bà xã ch&u khó t&o t&n nh& th& nên m&i ngày mình m&i có chút ti&n c&m đ& mua vài thùng n&c t&m cho hai đ&a nh&, cũng nh& đ& mình m&i có th& ng&i quán cóc bà N&i g&n c&ng tr&i mà nh&m nhi ly cà phê đ&ng, phì ph& đi&u Samit và đ&t m&ng cho t&ng lai...

Th&y bói l&n vách đoán mò nh&ng sao đúng quá, có v& cũng đ& thi&t hé.
Xin cảm &n má x&p nh& m&t cái nghe c&ng!

V& ch&ng già nh& bình r&u hi&m, nh& g&ng già càng già càng cay. R&u vang càng cũ thì càng quý có ph&i v&y không các ông anh?

Coi v&y mà tui đã đ&ng b& đ&c h&n 35 năm r&i...35 năm m&n n&ng s&ng gió, vui bu&n, thăng tr&m s&ng kh& đ&u có nhau.

M&t hai năm n&a thì hai đ&a s& b&c vào ng&ng c&a c&a tu&i th&t th&p c& lai hy.
Không bi&t mình có còn đ& s&c đ& có th& ti&p t&c đi n&t đ&n đ&i còn l&i hay không?

Cảnh Đồi Phiêu Bạt

Tác Giả: Thuy&n nhân Nguy&n Th&ng Chánh
Chúa Nhật, 11 Tháng 4 Năm 2010 20:59

Dòng thời gian lơng trôi qua trong một ki&p ng&i. L& thi&t!

Sau đó thì phong trào karaoke tàn r&i và đ&c thay th& b&ng phong trào keyboard, có nghĩa là nh&c s&ng có nh&c sĩ đ&n cho “ca sĩ” hát. Có một cái ng& ng& là ph&n đông các “ca sĩ” đ&u s&n s&n và đã lên ch&c bà h&t r&o, bà ngo&i, bà n&i hay là bà “m&ng chè” gì đó. Các bu&i văn ngh& th&ng đ&c t& ch&c ở nhà hàng Tàu. Tr&c là ăn nh&u đ&p h&t, sau là ca hát và nh&y nh&t cho giãn gân giãn c&t cho kh&e và cũng có l& là đ& núu kéo l&i th&i gian.

Đây là một số c& thái văn ngh& đ&c bi&t c&a một nhóm ng&i có tu&i và vui đ&i ở Montreal. Hát cho vui, cho đ&i thêm h&ng, cho quên phi&n mu&n và nh&t là đ& quên mình già. Có b&n còn g&i nhóm ng&i n&y là nhóm YAMAHA.

Đây cũng là đ&p đ& các bà các ch& ăn di&n ở n&n làm đ&p tr&c m&i ng&i. Trên sân kh&u ai hát thì c& vi&c hát, còn phía đ&i thì t&ng c&p ôm nhau x&n o, l& l&t theo nh&p đ&u Tango, khi thì r&m r&p b&c t&i b&c lui theo nh&p đ&u Cha Cha Cha và đôi khi thì r&t cu&ng nhi&t cà gi&t cà gi&t u&n éo theo nh&p Twist, Disco hay Techno v...Ch&u ch&i h&t c& không thua gì b&n tr&.

Có cái ng& c&n nói thêm là ít khi th&y các cháu tham đ& v&i t&a má ho&c v&i các bác các chú c&a chúng nó. Ở các bàn thì thiên h& c& t& nhiên ăn u&ng nói chuy&n r&n r&n r&o r&o r&t là vui v&.

M&i l&n bà xã tui b&c lên sân kh&u thì tui bi&t b& run l&m và b&ng ch&c đánh lô tô lo&n x&, còn tui cũng h&ng khá h&n gì. Tui th&m vái ông Đ&a cho b& hát cho suôn s& và đ&ng có thể lên, đ&ng có t&c ti&ng, đ&ng có hát tr&t đ&ng r&y b&t t& quê x& m&t m&t b&u của l&m. B& hát đ&c thì tui m&ng h&t l&n. B& v&a hát xong là tui th& m&t cái ph&o nh& nh&m.

Các bà có vui thì các ông m&i đ& kh&!

Nhìn ng&m các bà ch& duyên dáng trong nh&ng tà áo dài s&c s&, th&c tha, đ&u dàng nh& nh&ng cô gái đôi m&i lòng tui cũng th&y t&i mát l&i đ&c đôi chút.

Cánh Đĩa Phiêu Bạt

Tác Giả: Thuy&n nhân Nguy&n Th&ng Chánh
Chúa Nhật, 11 Tháng 4 Năm 2010 20:59

Nh&ng lúc r&nh r&i, tui th&ng vi&t báo chùa, d&y khôn thiên h& v& cách ăn u&ng sao cho đúng phép d&ng sinh. Tui ch& c&p l&i nh&ng gì các nhà khoa h&c đã nói thôi.Nói tóm l&i, tui ch& là ng&i đ&c báo dùm các b&n mà thôi.

Tui không bao gi& có ý đ&nh hù m&i ng&i đ&u.Tui ch& mu&n chia s& tin t&c và các hi&u bi&t khoa h&c v&i các b&n mà thôi.

Ch&c có b&n nghĩ r&ng là tui ngon lành l&m sao? L&m to, tui cũng nh& các b&n mà thôi.

Có b&n còn trách tui “đ&c các bài ông Chánh vi&t ri&t r&i mình không dám ăn cái gì h&t”. &i cha! th&t là oan cho tui h&t s&c.

Trong nh&ng bu&i ti&c, có b&n còn c&c c& rình r&p coi tui ăn nh&ng gì không đúng nh& l&i tôi vi&t đ& b&t giờ b&t c&ng, đ& s&a l&ng tôi ch&i. Có b&n còn c&c c& h&i tui làm vi&c trong ngành khám th&t ch&c là ăn th&t đ& l&m !?? Kh& tui l&m! Xin tha cho tui nh&, bên n&y là Montreal Canada, ch& h&ng ph&i Lò M& Vissan Sài Gòn đ&u.

Tui cũng s& b&nh s& ch&t nh& m&i ng&i v&y, nh&ng v&i nh&ng món khoái kh&u đôi khi tui cũng không nh&n th& đ&c.

(Ch&t có th&t đáng s& hay không? http://www.calitoday.com/news/view_article.html?article_id=92d4ad1fe97b9aa5b05ddaefe8c7d852)

T&i nhà hàng, b& tui ngu sao, đ&ng ti&n mà h&ng ăn, l& v&n sao?

Nh&ng tui ăn, tui u&ng có ch&ng có m&c theo đ&u ki&n s&c kh&e c&a mình.

Nói ch&i, vậy thôi ch& quý c& nào đ&ng b& cao máu, cholesterol cao, b& b&nh đ& đ&ng n&ng

Cơ thể và Phiêu bạt

Tác Giả: Thuy&n nhân Nguy&n Th&ng Chánh
Chúa Nhật, 11 Tháng 4 Năm 2010 20:59

thì đ&ng có b&t ch&c theo tui r&i có đ&t bóng b&t t& b& v& con l&i t&i nghi&p ng&i ta l&m!

Bà xã tui th&ng hay m&a mai là coi ch&ng bi&t đâu anh dám ng&om tr&c ng&i ta l&m, đ& đó mà làm th&y đ&i thiên h&. Tui cũng không bi&t sao mà tr& l&i tr& v&n v&i b& đ&c. Chuy&n n&y tr&i kêu ai n&y đ& ch& bi&t đâu mà r&.

Tuy nói v&y, nh&ng đôi khi b& cũng là ng&i h&p tác ít nhi&u v&i tôi trong v&n đ& vi&t lách n&y n&...

Chúng ta đ&u cùng chung m&t hoàn c&nh ly h&ng c&. Đ& n&m đ& th& mùi đ&i r&i, cũng ba chìm b&y n&i tám cái linh đ&nh trong cu&c s&ng.

Ai cũng đ& s&ng đ&c 6-7 ch&c năm r&i và n&u Tr&i còn th&ng, nhìn t&i thì mình ch& còn cao tay l&m là 10-20 năm n&a r&i cũng ph&i đi theo ông theo bà mà thôi.

Có ai dám t& hào là mình ch&a th&m đ&n đâu!

L&c ph&ng ngũ t&ng đ&u có v&n đ& h&t ráo h&t tr&i. M&t m&, tai l&ng. Cái gì cũng t&p l&i, cũng nhăn nheo. Đ&u thì b&c ph&u, tóc tai l&a th&a nh& đ&ng khô c& cháy, tàn nhang đ&i m&i n&i lên kh&p n&i. R&ng c& cái còn cái m&t, ba xí ba tú, nên khi ăn ph&i đeo ph& t&ng vô m&i nhai đ&c th&t là b&t ti&n. Có th& thì x& xu&ng, có th& thì teo l&i, nh&o nhe nh&o nho&t th&y mà phát chán.

Có th& mình mu&n nó tăng thì nó gi&m, cái mu&n gi&m thì nó l&i tăng.

Nh&ng nghĩ đi nghĩ l&i cũng đúng theo l& th&ng tình, lu&t c&a t&o hóa. Mình ph&i đi đ& nh&ng ch& cho ng&i khác s&ng ch&!

Đ& vào cái l&p tu&i 60 ai mà không có v&n đ& s&c kho& n&y n&, không đ&ng cao thì cũng có m& cao, máu không cao thì cũng ph&i có đau ch& n&y nh&c ch& n&.

L&c b&t t&ng tâm. Lúc v&y lúc khác, tâm t&nh bi&n đ&i b&t th&ng, ng&i ta nói già khó hi&u hay sanh t&t là v&y đó. Khoa h&c thì h& nói đó là do l&nh h&ng c&a tình tr&ng m&n đ&c andropause đ& các ông. Ông m&n đ&c s&ng chung v&i bà m&n kinh ménopause thì còn gì h&n n&a đ&c.

Đ&u óc thì quên tr&c nh& sau, đ& đâu quên đó, l& th& l&n th&n, l&m ca l&m c&m, nói đi nói l&i,

l i nh i t i ngày, có khi mu n đ c yên thân thì t nh kh u đ ch mu n nói chuy n...cho b ghét.

Đôi khi mình có cái xác mà nh không có cái h n, ch ng h n đang khi lái xe ngon lành, th y đèn xanh thì m c ch ng gì mình th ng l i cái r p, còn đèn đ thì mình l i ch y phon phon t nh queo sau đó m i h t h n h t vía.

May ph c cho mình là lúc đó không có phú lịch cũng nh không trúng nh m nh ng ngã t đèn xanh đèn đ có g n camera t đ ng ch p hình xe vi ph m. Quê quá!

Tình tr ng n y càng đ x y ra n u có thêm tài x ph ng i k bên. L tai không ng ng ph i nghe “còm măn te” v đ th chuy n trên tr i đ i đ t và luôn c v cách lái xe c a mình n a. Đ u óc mình b quay cu n, có m t nh ng cũng nh mù, không còn t nh táo đ c n a, ch nghe lũng bùng trong l tai, h n lo n trong đ u, trong óc, nên ch ng còn bi t, còn hi u con m gì h t.

Đ u óc mình ch program đ có th làm m i l n m t vi c mà thôi. R i còn ph i tìm cách đ i phó chuy n n y, gi i quy t chuy n n , chuy n con, chuy n cái và c chuy n b nh chuy n ho n, v.v...tùm lum tà la. Ôi thôi m t l m bà con cô bác i!

(Đàn ông và Đàn bà. Vantuyen.net <http://vantuyen.net/index.php?view=story&subjectid=25729>)

Có nhi u ng i b n c a mình đã thng r i vì b nh ung th hay tai bi n m ch máu não v.v...Nhi u ng i khác thì rét quá và có l bu n đ i, bu n v bu n con nên b t đ u lo tu mà quên c s ng ki p n y, lo thi n đ chu n b cho ki p mai sau ho c đ cho “chuy n đi” s p t i c a mình đ c đ dàng thanh th n h n?

Ai cũng đã có vé đi v c r i và ch c n đ i n thêm ngày tháng vào là xong.

Riêng tui thì v n còn...ham vui, còn n ng mùi tr n gian th t c và có l vì căn duyên ch a t i nên ch a tu, ch a làm nh h đ c.

Cười Đãi Phiêu Bật

Tác Giả: Thuy&n nhân Nguy&n Th&ng Chánh
Chúa Nhật, 11 Tháng 4 Năm 2010 20:59

M&i m&t năm s&ng thêm đ& c m&t tu&i là m&ng thêm m&t năm bonus mà Tr&i, Ph&t, Chúa, Mahomed, Allah, đã ban t&ng cho mình.

Thôi thì s& mình ra sao thì mình ph&i ch&u nh& v&y. Than thân trách ph&n cũng ch&ng đi đ&n đâu. C& vui s&ng v&i phút giây hi&n t&i. S&ng t&ng ngày m&t. Nh&ng tui bi&t là tui không còn đ& c nh& h&i ba b&n ch&c năm v& tr& c n&a, mình đang lê b& c trong giai đ&n cu&i cùng c&a cu&c đ&i.

Hôm qua, hôm nay, ngày mai. vantuyen.net <http://www.vantuyen.net/index.php?view=story&subjectid=26099>

Đó là s& th&t!. Sanh, lão, b&nh, t& không ai có th& tránh kh&i đ& c h&t!
Nh&ng có m&t đ&u ch&c ch&n là mình có th& c&i thi&n đ& c s&c kh&e b&ng cách...ăn u&ng cho c&n th&n, đ&u đ&.

N&ng ho&t đ&ng, t&p th& d&c, đi b&, t&p Tài Chi, khí công, aerobic, yoga, b&t r&u, b& thu&c, b&t café, s&ng ch&ng m&c, bi&t tha th&, không c& ch&p, bi&t buồng x& b&t, nên qu&ng gánh lo đi và vui s&ng v&i t&t c& m&i ng&i cũng nh& v&i con v&i cháu...

Gi& t& cô đ&n <http://www.khoahoc.net/baivo/nguyenthuongchanh/190309-giatucodon.htm>

Dòng th&i gian l&ng l& trôi qua. L& thi&t!

Chánh Lanch m b c bên nhau

M i đây mà mình đã xa r i quê h ng đ c 30 năm r i,...30 năm th t s s ng trong không khí t do trên m t đ t n c Canada r ng l n đ y lòng nhân ái, m t đ t t m dung cho h ng tri u ng i kh n kh đ n t kh p các mi n đau th ng trên th gi i.

Đ t lành chim đ u
Tre tàn thì mắng m c.

Hai đ a con c a tui nay đã l n khôn, t l p và đã tung cánh t bay đ c r i.
Và th h th ba đang ti p n i...

H i ch ng tr ng <http://www.vietbao.com/?ppid=45&pid=117&nid=125318>

Mình đã đ t đ c c c nguy n và r t t hào là m t thuy n nhân, m t boat people, ch ng nhân m t giai đ n đau th ng c a l ch s Vi t Nam.

C nh Đ i Phi u B t

T c Gi : Thuy n nh n Nguy n Th ng Ch nh
Ch nh Nh t, 11 Th ng 4 N m 2010 20:59

Gi  đây, nh  ch  c n hai v  ch ng s  m t i h  h  b n nhau v  tay trong tay, hai ta c ng ch  m b c trong c nh đ i phi u b t đ  m  c ng gi  b n nhau./.

Montreal, th ng  , 2010